

VAN NICHOLAS SKEIRON DISC SUPER RECORD

Je hoeft geen wielrenner te zijn om te concluderen dat de Van Nicholas Skeiron een prachtig stuk design is. Zelfs mijn collega's, wetenschappers verstoken van enige wielrenkennis, waarderen meteen hoe de strakke lijnen en ruige lasranden gecombineerd zijn met de vele fijn uitgewerkte details. Ik zal me daarom richten op belangrijker en lastiger vragen: doet dit kunststuk ook waarvoor een fiets bedoeld is? Kan ik de Skeiron door bochten smijten, over kasseien laten stuiteren en uit elkaar trekken in een eindsprint? Hoe behandelt het titanium me als ik van vermoeidheid tussen het kader hang, mijn tong slepend over het asfalt? Kortom, koop ik de Skeiron ook als ik hem terug wil verdienen met prijzengeld?

Volgens de Griekse mythen was Skeiron een misdadige halfgod. Skeiron dwong passerende zeemannen om zijn voeten te wassen en schopte ze vervolgens van een klif, waar de slachtoffers werden opgegeten door een medeplichtige gigantische zeeschildpad. Aangezien deze methode een uitstekende wielrenners-mentaliteit verraadt, is Skeiron alvast een goede naam voor een wedstrijdfiets.

Moraal

Voor wielrenners is niets belangrijker dan 'de moraal': de 'zin om te koersen' die van een ezel een renpaard kan maken. We zoeken de moraal in alles: hoge witte sokken, een glimlach van de rondemiss, bruiningsolie op geschoren benen, maar bovenal in de fiets. Met deze Skeiron zou ik nooit zonder moraal zitten. De ranke buizen van glanzend titanium stralen een kracht uit die de rijder dus ook wel zal bezitten; de details in de afwerking reflecteren de perfecte voorbereiding van de renner. De tegenstanders gaan richting zeeschildpad.

Een goed boek moet men soms meerdere keren lezen, de Skeiron moet je meerdere keren bekijken om alle details te waarderen. Hoogtepunt vind ik de voorkant van het frame. Het frame is daar om de voorvork heen gevormd zodat carbon en titanium mooi samenkomen. Bovendien is deze voorkant voorzien van kleine rode streepjes die, zo denk ik, als een windkaart de luchtstroom langs het frame beschrijven. Waar het frame zich onderscheidt door zijn details, kan de rest niet achterblijven. Bij de uitvoering die ik mag testen is dan ook over alles nagedacht. Stuur(pen) en zadel(pen) zijn van fi'zi:k en lijken speciaal gemaakt voor dit frame. Fietsmaat Barry merkt op hoe mooi de kleuren van het zadel bij het frame passen. De luxe Campagnolo Super Record afmontage ziet er Italiaans gelikt uit. Hoogtepunt is dan nog de wielset, echte Bora's. Toen ik vroeger Pro Cycling Manager speelde (een computerspel waarin jouw team altijd alle koersen wint), gaf ik mijn team altijd Bora's. Nooit gedacht dat ik er ooit zelf op mocht rijden.

Robuust en strak

Ik test de Skeiron op een gevarieerd parcours: klinkerstroken, schelpenpaden, bruggetjes, scherpe bochten, en lange rechte wegen. Ik doe sprintjes en fiets zonder handen (in die volgorde, want dat is belangrijk als je ooit wil winnen), doe sur-places en rem zo veel en zo hard mogelijk. Conclusie: de Skeiron is robuust. Robuust, zoals een rode wijn robuust en dus krachtig kan zijn, maar ook robuust zoals dat in de wiskunde bedoeld wordt: presterend ongeacht de omstandigheden.

Een robuust systeem is overal en zonder aanpassing inzetbaar, net zoals de Skeiron dus. Als ik er het geld voor had zou ik de Skeiron meenemen naar de Ronde van Elburg, het idiootste en mooiste kasseien criterium van Nederland, naar de Ronde van Limburg, waar al mijn zweet het materiaal nooit zou aantasten, en naar Olympia's Tour waar zelfs de grootste valpartij mijn fiets niet kapot zou krijgen.

Op hersteldagen na deze wedstrijden zou ik de fiets meenemen naar yuppencafé's, waar de zichtbare lasranden precies zouden passen bij de industriële inrichting die daar zo gebruikelijk is.

De Skeiron stuurt direct en accelereert strak. Hobbels en kuilen voel je wel, maar je houdt de controle. De schijfremmen doen het prima, net zoals velgremmen het meestal prima doen. Maar op natte dagen zijn schijfremmen fantastisch, omdat je zelfs op deze carbon velgen geen greintje remkracht zult verliezen.

Voor vele jaren

Voor een fiets met luxe afmontage en lichte wielen is de Skeiron met 7,9 kilogram (exclusief pedalen) wat aan de zware kant. Het terugbrengen van de fiets naar de UCI-limiet van 6,8 kilogram gaat heel lastig en in ieder geval duur worden. Of dit een nadeel is tijdens wedstrijden ligt aan het type wedstrijden en het type renner. Uiteraard is de fiets te zwaar voor renners die in de absolute top van zware klimwedstrijden mee willen draaien en daar kosten noch moeite voor sparen. Voor alle normale stervelingen maakt het flitsende rijgedrag denk ik een hoop goed. Dit maakt de Skeiron geschikt voor fanatieke renners die vele jaren met hun fiets willen doen. Krijg je elk jaar een nieuwe fiets van je sponsorploeg? Neem dan een 6,8 kilogram carbon vlieggewicht. Wil je na een valpartijtje of een gepekelde winterperiode gewoon weer op dezelfde fiets door? Dan is titanium ideaal.

Laten we even aannemen dat schijfremmen binnenkort toegestaan worden in wedstrijden. Zou ik dan de Skeiron kiezen, als ik hem terug wil verdienen met prijzengeld? Zeker. De fiets stuurt geweldig, sprint snel en is licht genoeg voor bijna alle Nederlandse koersen. Ik zou wel een behoorlijk aantal wedstrijden nodig hebben om het bedrag bij elkaar te fietsen, maar zo onverwoestbaar als deze fiets eruitziet, zal ik daar ook jaren de tijd voor hebben.

frame Skeiron
voorvork VNT SLR Carbon
shifters Campagnolo H11
remmen Campagnolo H11
stuur FI'ZI:K Cyrano 00 Chameleon
stuurpen FI'ZI:K Cyrano R1
zadel FI'ZI:K Aliante
zadelpen FI'ZI:K Cyrano 00

wielen Campagnolo Bora One 35
banden Vredestein Fortezza Senso Superiore
crankset Campagnolo H11 52-36
achterderailleur Campagnolo Super Record
cassette Campagnolo 11-25
gewicht 7,9 kilogram (exclusief pedalen)
info www.vannicholas.com
prijs € 8.355,-

“KOOP IK DE SKEIRON OOK ALS IK HEM TERUG WIL VERDIENEN MET PRIJZENGELD?”

